

Zürafanın Kısa Boylu Arkadaşı

Ebru Mina TOMURCUK

Zürafanın Kısa Boylu Arkadaşı

Ebru Mina TOMURCUK



Güneşli savanada çimenler sıcacık, gökyüzü ise ucsuz bucaksızdı. Zürafa Tallulah dimdik ayakta duruyordu, bütün hayvanlardan daha uzundu. Altın kahverengi tüyleri yumuşak kahverengi lekelerle kaplıydı ve uzun boynu en yüksek yapraklara kadar uzanıyordu. Tatlı bir gülümsemeyle ovalara baktı. Uzun olmak için güzel bir gündü.



Aşağıda, kısa çimenlerin arasında Pip adında minicik bir dikdik çalılarının arasında koşturuyordu. Pip, Tallulah'ın ancak dizine gelirdi; yumuşak kıvılcı kahverengi tüyleri ve kocaman yuvarlak gözleri vardı. Küçük boynuzları ve büyük kulakları her sese kıpırdıyordu. Küçük mavi boncuklu bir kolye takıyordu ve keşfetmeyi çok severdi. Savana, tam onun boyuna göre küçük, gizli yerlerle doluydu.



Bir sabah Tallulah ile Pip dikenli bir ağacın yanında karşılaştılar. "Merhaba, küçük dostum," dedi Tallulah. "Merhaba, uzun dostum," dedi Pip. Birbirlerine baktılar ve güldüler. "Sen en tepedeki yapraklara ulaşabiliyorsun," dedi Pip. "Sen de daracık boşluklardan süzülebiliyorsun," dedi Tallulah. İşte o anda en iyi arkadaş oldular.



Her gün iki arkadaş savanayı birlikte keşfederdi. Tallulah en yüksek dallardan yaprak kemirirdi. Pip çalıların altından kayar, dar aralıklardan geçerdi. "Kilometrelerce uzağı görebiliyorum!" derdi Tallulah. "Ben de tam şu kütüğün altını görebiliyorum!" derdi Pip. Birbirlerinden ne kadar farklı olduklarına gülerlerdi. Farklı olmak, zürafa ile dik-dik için her günü bir maceraya dönüştürürdü.



Sonra bir gn savanada tuhaf bir Őey belirdi. YaŖlı baobab aēacından yksek bir vınlama sesi geliyordu. Btn hayvanlar ŐaŖkınlık iēinde etrafa toplandı. "Bu ses de ne?" diye sordu zebrealar. "Nereden geliyor?" diye sordu yaban domuzları. Kimse bu gizemi ēzemedi. Vınlama durmadan sryordu ve hayvanlar meraklanıp biraz da endiŖselendi.



Tallulah uzun boynunu baobab ağacının çok üstüne uzattı. Sola baktı, sağa baktı, sonra her yere baktı. "Buradan hiçbir şey göremiyorum," dedi. "Ses yakın ama bulamıyorum." Tatlı koyu gözlerini kıstı. Vınlama her yerden ve hiçbir yerden geliyor gibiydi. Tallulah kendini beceriksiz ve şaşkın hissetti. Yardım etmek istiyordu ama yüksekten bakışı yeterli değildi.



Pip baobab ağacının dibinde koşturdu. Köklerin altına, kayaların arkasına baktı. "Ben de duyuyorum," dedi, "ama göremiyorum." Büyük kulakları şu yana bu yana dönüyordu. İki taşın arasındaki dar bir aralıktan süzüldü. Yine de gizemli vınlama sürüp gidiyordu. Pip hızlı ve akıllıydı ama alçaktan bakışı da yeterli değildi.



Diğer hayvanlar da yardım etmeye çalıştı. Filler tepinip boru gibi sesler çıkardı. Maymunlar cıvıldaşıp dallardan sallandı. Kuşlar daireler çizerek uçtu. Ama kimse savananın gizemini çözemedi. "Çok yüksek," dedi zebralar. "Çok alçak," dedi yaban domuzları. Arkadaşlar birbirlerine baktılar. "Belki birlikte çalışmamız gerekir," dedi Tallulah.



Tallulah başını yükseğe kaldırıp ufku taradı. "Ben yukarıdan bakacağım," dedi. Uzun boynunu uzatıp yaprakların arasına baktı. Pip alçacık çömeldi. "Ben de aşağıdan gözleyeceğim," dedi. Bir çalının altına kıvrılıp yere baktı. Vınlama daha da yükseldi. "Bir şey görüyor musun?" diye seslendi Tallulah. "Henüz değil!" diye ciyakladı Pip.



Tallulah baobabın tepesine yakın küçük bir ışık parıltısı fark etti. "Yukarıda parlayan bir şey var!" diye seslendi. Ama ne olduğunu göremiyordu. Pip gövdeye biraz daha sokulup küçük bir oyuğa baktı. "Burada da vınlayan bir şey var!" diye seslendi. Ama o da ne olduğunu göremiyordu. Gizemi çözmek için iki bakış açısına da ihtiyaçları vardı.



Tallulah uzun boynunu olabildiğince aşağı indirdi. "Pip, başıma tırman," dedi. "Oradan parlayan şeyi görebilirsin." Pip dikkatlice Tallulah'ın boynuna tırmandı ve küçük boynuzumsu çıkıntılarının arasına oturdu. "Görüyorum!" diye bağırdı. "Bu bir bal peteği!" Yüksekten Pip, dallara sıkışmış altın renkli bal peteğini ve etrafında vınlayan arıları görebiliyordu.



Ama bal peteđi Pip'in tek başına ulaşamayacağı kadar yüksekti. "Şimdi ben yardım edeceğim," dedi Tallulah. Uzun boynunu yukarı uzatıp bal peteđini usulca dürttü. Peteđe düşüp çimenlerin üzerine yumuşakça kondu. Arılar yeni bir yuva buldukları için mutlu, vınlayarak uzaklaştılar. Vınlama durdu. "Çözdük!" diye sevindi Pip. "Birlikte!" dedi Tallulah, tatlı gülümsemesiyle.



Bütün hayvanlar sevinçle bağırdı. "Zürafa ile dik-dik gizemi çözdü!" diye haykırdılar. Zebralar dans etti, yaban domuzları sevinçle homurdandı. "Nasıl yaptınız?" diye sordu maymunlar. "Tallulah yukarıdan baktı," dedi Pip, "ben de aşağıdan gözledim." "Sonra da gördüklerimizi paylaştık," dedi Tallulah. Arkadaşlar birbirlerine gülümsediler. Farklı olmak onları harika bir ekip yapmıştı.



O akşam Tallulah ile Pip baobab ağacının altında yan yana oturdular. Güneş turuncu ve pembenin parıltısı içinde battı. "Biliyor musun," dedi Tallulah, "küçük olmana sevindim." "Ben de uzun olmana sevindim," dedi Pip. Güldüler. Savana sessiz ve huzurluydu. Dostlukları boyla hiç mi hiç sınırlı değildi.



O günden sonra zürafa ile dik-dik en iyi arkadaş olarak tanındılar. Tallulah yüksek yapraklara ulaşıyor, Pip daracık boşluklardan süzülüyordu. Bir sorun çıktığında yukarıdan ve aşağıdan bakıyorlardı. Birlikte her şeyi çözebiliyorlardı. Savana gizemlerle doluydu ama iki arkadaş her birine hazırды.



Yani günün birinde güneşli savanayı ziyaret ederseniz, tatlı gülümsemeli uzun bir zürafa ile kocaman yuvarlak gözlü minicik bir dik-dik arayın. Belki onları birlikte gülerken görürsünüz. Belki bir gizemi çözerken görürsünüz. Ve dostluğun boyla sınırlı olmadığını anlarsınız. Farklı olmak onları harika bir ekip yapar. Son.